Stjernen.

P. Ebbeson Redaktør.

☞ Entered at the P. O. at St. Paul. Neb. as second class matter.

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adresseforandringer o.s.v. adresseres **Stjernen, Box O. St. Paul, Nebr.**

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registreret Breve.

For Penge der sendes i løse Breve kan Redaktionen ikke være ansvarlig.

Fra Oroville, Butte Co., Californien.

Hr. Redaktør: I den Tanke at det maaske kunde interessere flere af Deres Abonnenter at høre lidt fra Californien, er jeg herved saa fri at bede Dem optage denne lille Artikel i Deres ærede Blad; og jeg skal derfor, efter bedste Evne, nedskrive Forholdene og andre Ting vedrørende Staten.

Californien er jo som bekjendt en meget stor Stat, der strækker sig langs med Pacific Oceanet lige fra Oregon og ned til Mexico; selvfølgeligt er der stor Forskjel paa de klimatiske Forhold. Her i Byen Oroville og Omegn er Klimatet ikke saa sundt som det var ønskeligt at have det; især i Sommertiden er Sundhedstilstanden mindre god. Paa denne Tid indtræffer der en Mængde Sygdomstilfælde, navnligt er Koldfeber en Sygdom der grasserer slemt her. Hvad det egentlig hidrører fra, skal jeg lade være usagt, da jeg ikke har studeret Lægeviden skaben; men det kan vistnok tildels tilskrives den stærke Varme (der undertiden naaer saa højt som 115 Gr. i Skyggen,) og tillige vort Drikkevand, som ikke er af det bedste.

Angaaende vore økonomiske Forhold, er det næsten vanskeligt at sige hvad man skal kalde dem — gode eller daarlige. I Sommertiden er Arbejdslønnen ganske god; en Mand kan saaledes tjene fra $40 til $60 og Kosten om Maaneden ved Savmøllerne, Guldminerne og andre Steder; i Høsttiden hos Farmerne op til $4 og Kosten om Dagen. Men om Vinteren, eller rettere Regntiden (her falder nemlig ingen Sne, men derimod næsten vedvarende Regn i en 3@4 Maaneder af Aaret) er her næsten intet Arbejde, — ja man kommer nærmest til det, naar man siger, at her ikke er Arbejde mere end de 6 Maaneder af Aaret. Man vil da forstaa at der medgaar om Vinteren en Del af hvad der fortjenes om Sommeren; Boarden er temmelig høj her, fra $5 til $7 pr. Uge. Det er saaledes haardt for en Arbejdsmand at danne sig en selvstændig Stilling i Californien; thi Farmerlandet er dyrt, og Paabegyndelsen af Forretning fordrer en betydelig Indkuskapital.

Af Kinesere er her en Mængde, saavel her i Californien som i Staten Oregon og Washington Territory; desuden er der vel ogsaa et Antal i andre vestlige Stater. Her i Staten finder man paa Hotellerne et Regiment af nævnte Race, hvor de beskæftiges som Opvartere og tignende. Hos Farmerne træffes de hyppigt, endog i Farmerhuse ser man unge mandlige Kinesere udføre en Piges Gjerning. Der er stort Røre iblandt den civiliserede Befolkning her i Vesten, i denne Tid, angaaende Kinesernes Fjernelse fra Landet, hvilken Handling nu er paabegyndt i den Formening, at det vil forbedre vore Forhold. Det vil rimeligvis ogsaa forbedre dem en Del; men nogen stor Forandring tror jeg ikke der vil blive, da der ikke bliver Arbejde længere Tid af Aaret end tidligere, og hvorvidt det lader sig gjøre at faa dem alle ud skal jo Fremtiden vise. Det vil naturligvis ikke blive nogen let Sag. Den eneste Maade hvorpaa vi ganske kan befries for dem er, efter min Mening, ved Anvendelsen af Magt. Det synes imidlertid at være Hensigten her, at tvinge dem ud, ved at nægte dem Arbejde; men det vil falde vanskeligt at banlyse dem alle fra vore Enemærker ad denne Fremgangsmaade, af følgende Grund; nemlig, en Hotelejer eller, kort sagt, hvemsomhelst der har Kinesere i Arbejde, lejer dem almindeligt af den Aarsag, at de arbejde for mindre Hyre end den hvide Mand, og alvorligt talt er der vistnok ikke mange, der gaar mod deres egen Fordel, naar de selv er dette bevidst; med andre Ord, naar en Mand kan hyre en Kineser for det Halve af hvad han skal betale en hvid Mand, saa er der vist Mange der holder paa Kineserne saa længe de kan. Derfor tror jeg, som sagt, at den eneste Maade at faa dem alle ud paa er ved Magt.

I Retning af Naturskjønhed, har Californien Fortrinet frem for mange andre Stater. Her er en storartet Forskjelligartethed af smukke Frugttræer; deriblandt kan nævnes Orange Træet (Appelsintræet), som i Januar Maaned staar med sine modne gyldne Frugter. Foruden Frugttræer er her en Mængde andre Slags smukke Træer, og her er de yndigste Haver, man kan ønske sig.

Som man vil erindre, omtalte jeg, at her er en rig Afveksling paa klimatiske Betingelser. Jeg vil nu til Slutning vedføje et Eksempel herpaa: naar man i denne Tid kommer op paa Bjergene, kan man næsten ikke komme frem for Snemasserne, der paa fine Steder ligger 6 @ 8 Fod dybt paa Bjergryggene; nede i Dalen, derimod, under samme Himmelegn, neppe 5 Mil fra Bjergets Top, har man samtidigt et magisk henrivende Skue i stærkeste Modsætning – det grønne Græs, hvori Kreaturerne fryde sig, staar højt og frodigt; alt er Liv og Sommer. Uvilkaarligt maa man udbryde: forunderlige Land!

Peter Olson.

Et Tilsvar.

Ærede Hr. Redaktør:

Tillad mig atter Plads i „Stjernen"s Spalter for nogle Linier, til Oplysning for min religiøse Ven og Navnebroder fra Craig, Nebraska, som i „Stjernen"s næstsidste Nummer har skrevet en længere Artikel om danske Forholde, belyst fra et religiøst Standpunkt. Med Hensyn til den religiøse Part af denne Sag, vil jeg blot sige, at jeg holder mig til min tidligere Udtalelse, Hr. Andersen, at Folkerettigheder i sin fuldeste Betydning er en Guds Gave, blandt de herligste Rettigheder givet os af Skaberen til vor Afbenyttelse i dette Liv, og da De synes i Deres Artikel (om jeg har forstaaet Dem ret) at drage i Tvivl min Oprigtighed i Troen paa Guddommens Styrelse, vil jeg for stedse at blive befriet fra at komme tilbage til dette Punkt, her oplyse at denne min Erklæring var oprigtig og alvorlig ment, endskjøndt jeg ikke har set for godt at indklæde, som De, mine Artikler i religiøse Fraser og Hentydninger til Bibelsprog, (som De jo ved fra mine tidligere Korrespondanser i „Stjernen", jeg ikke betragter for passende eller heldigt valgt i et politisk Nyhedsblad) er min Tro paa en almægtig Gud og Skaber derfor lige stærk og urokkelig.

Men for at komme til de Bemærkninger jeg egentlig agtede at gjøre, vil jeg da først bemærke, at endskjøndt min Ven fra Craig behandler Spørgsmaalet lidt utydeligt, troer jeg dog at have bemærket at i Hovedpunktet: et oprigtigt Ønske for Venstreparties eventuelle Sejr over for deres uretfærdige Modstandere i vort ulykkelige gamle Fædreland Danmark, deri samstemmer vor Tankegang, og det er tildels kun i Betragtningen af samme og Midlerne for Afhjælpelsen, at vi har lidt forskjellige Anskuelser. Jeg kan nemlig ikke være enig med Dem i at Hjælpen vil komme simpelthen ved at overlade sig ene til Bønnen. Der maa tages kraftig fat og handles medens det er Tid. De synes, min Ven, at have fundet det forkert at benytte saadanne Udtryk som „forrædersk Raadgivere og Ministre," „menedersk Konge" o.s.v.; men Hr. A., naar dette nu, som De senere hen i Deres Artikel nær Slutningen af samme indrømmer, at det er den rene Sandhed hvorfor da skjule samme. Jeg for min Part vil helst tale frit ud naar man, som i dette Tilfælde, har de klare Beviser i Hænde at bygge Udtalelser paa. At Estrup og hele det danske Ministerium skammelig har forbrudt sig mod „Danmarks Riges Grundlov" og forrædersk misbrugt deres Tillidspost, til Landets og Folkets Ulykke, samt at Kong Christian har brudt sin Ed paa Grundloven og overfor sit Folks Rettigheder, er en saa soleklar Virkelighed, at den ikke tiltrænger yderligere Bekræftelse hverken af mig ellem Dem. Hvorfor da skjule disse Sandheder? Nej, Hr. Andersen, kom ud med det rene Sprog!

Mit næste Ankepunkt, Ven A., er dette: De siger, at jeg selv har udtalt, at sidste Aar valgte Folkepartiet 82 og Rigsjeringspartiet kun 19, og at som Følge deraf kan ingen Magt rokke Folkerepræsentanternes Ret paa Thinge, saalænge Danmarks Riges Grundlov staar ved Magt; — men, min ubekjendte Ven, det er jo netop hvad den ikke gjør! Har De ikke endnu klart i Erindringen, eller har læst hvad i de sidste Maaneder har tildraget sig i vort ulykkelige Fædreland: Udskrivningen og Indkasseringen af ulovlige Skatter, tvertimod Grundlovens Bestemmelser, Hjemsendelsen 2 Gange af Landets folkevalgte Repræsentanter fra Thinge, Udstedelsen af ulovlige provisoriske Love, Oprettelsen af nye Hæraf delinger eller Gensdarmkorpser uden Spor af lovlig Hjemmel, blot frembragt af en elendig Regjering for et ulykkeligt lidende Folks Undertrykkelse, for Spioneringen af Borgeren, af Privatmanden i hans eget Hjem eller under Udøvelsen af hans daglige Foretagende, Fængslingen, som De selv bemærker, af Landets bedste Mænd, uden Lov eller Ret eller Skygge af Retfærdighed? Folkets Repræsentanter, tvertimod Grundlovens Bogstav, revet ud af Lovgivningens Haller, for efter en despotisk Konges Villie at kastes i Landets usleste Fangehuller. Kan De endnu efter alt dette sige, at Grundloven staar ved Magt eller respekteres i Danmark?

De beder os dernæst at ledsage Folkets Ledere paa deres Turé sidste Sommer igjennem Danmark ved Folkemøderne og se hvad der gik for sig. Ja, min kjære Ven, tillad mig at sige at det var et af de faae Lyspunkter, midt i Elendigheden, at der, ihvorvel Fængsel og tilmelig Ruin stirrede disse brave Mænd i Møde som eneste Belønning for deres Kjærlighedsgjerning, trodsede enkelte dog som sande Martyrer for deres Tro alle Trudsler og Fængselsmure, for efter Folkets Ønske og Villie at tale til Folket ved disse Møder; men som oftest maatte de ogsaa forlade disse som Arrestanter eller under Politiopsyn, blot for at have benyttet Talefriheden, denne en af Forsynets bedste Gaver.

De taler om et hos Venstrepartiets Ledere næret Ønske, at møde Modstanderne med samme Ulovlighedens Vaaben. Tillad mig at spørge i Retfærdighedens Navn, kan De fremvise noget enkelt Tilfælde af Forstyrrelse af Højremænds Forsamlinger eller Møder af Højremænd eller Højremænds ulovlige Arrestation for Udøvelse af Talefriheden. I alle de Beretninger om danske Forhold, jeg har læst, har det altid været „Venstre" Folkepartiets Ledere, som har maattet døje og lide; ikke et eneste Tilfælde har jeg hørt om Tiltale af nogen Højremand for politiske Forseelser, eller Brud paa Tale- og Trykkefrihed, medens Hundreder af Landets bedste frisindede Venstremænd hensidde bag Laas og Lukke under falske Anklager for politiske Forbrydelser. Nej min Ven, det er aabenbart kun det ene Parti som maa lide; en Højremand i Danmark, han er sikker; uforstyrret kan han ganske vist udøve Tale- og Trykkefrihed, men I Venstremænd „vogt Eder" for Eder er Lænken rede til Afbenyttelse.

Dernæst, Ven Andersen, beklager De Dem over at selv Præster i Danmark har vist sig som ivrige Politikere. Ja desværre, har jeg ogsaa erfaret hvad ikke taler meget til disse Ordets Forkynderes Ros: at de allerfleste er ganske ivrige Agitatorer i Provisoriets Tjeneste, og anvende deres Indflydelse imod Folkets Frihed og Lighed og Rettigheder efter bedste Evne. Undtagelser findes ganske vist, paa ærlige frihedskjære Præster, men som sagt, som det er kommet til min Kundskab ganske faa; de allerfleste ere ivrige Forsvarere af Konge og Provisorium. Ven Andersen, vi maa dog imidler tid indrømme, at Gejstlige absolut maa have samme Ret som enhver anden Borger til deres politiske Anskuelser; deri ser jeg intet urigtigt, kun smerter det mig som sagt, at de i Danmark mest slutte sig til Undertrykkerne, istedetfor med deres Raad og Indflydelse at slutte sig til Folket i sluttet Skare imod Fjenden.

Endelig anker De over Afholdelsen af politiske Møder om Søndagen. Ganske vist maa jeg give Dem Ret i at det vilde være mest passende naar Ugedage dertil kunde vælges; dog ser jeg ikke just gyldig Grund til derover at raabe saa forfærdelig Ak og Ve. Et gammelt Ordsprog siger: „Hensigten helliger Midlet," og da den gode Hensigt i Frihedsforkæmpernes Arbejde ikke kan betvivles, og det desuden er en bekjendt Sag, at vore danske Brødre kun bliver levnet liden Tid fra deres daglige Gjerning om Ugedagene, og derfor bedst kan møde og diskutere disse dem paa Hjertet saa nærliggende Sager om Søndagen, faaer man vel undskylde dem denne lille Indiskretion og Indgreb paa Sabbathen, som man jo ved i Danmark langtfra bliver saa strængt overholdt som her i Amerika. Som sagt, i det store Hovedpunkt: Folkepartiets Fremgang og Lykke, tror jeg nok jeg og min ubekjendte Ven, H. Andersen, samstemmer, og disse Linier er kun skrevet efter Vennens egen Opfordring om Udveksling af Mening. Naturligvis naar som helst Regjeringen vil give efter, og rette sig efter Folkets retfærdige Fordringer, stemmer jeg selvfølgelig for Fred og Enighed; men jeg synes ogsaa at Maalet for vore kjære Landsmænds bittre Kalk er fuldt, og allerede løber over, og som sagt vil Regjeringen ikke bøje sig for Folkets og Civilisationens Fordringer, da er Danmarks Folk berettiget i Anvendelsen af samme Midler som skaffede Forenede Staters Folk deres retfærdige Rettigheder som Folk og Nation, overfor de engelske Tyranner i Aarene 1775 — 83.

Med Hilsen til Redaktionen og „Stjernen"s Læsere.

Paul Anderson,

St. Paul, Nebraska, den 29de Marts 1886.

Redtegnelser og Oplevelser paa en Reise fra Danmark til Amerika.

(Fortsat.)

Den 20de August. I Dag blæser det friskt fra Sydvest; men det er ikke længere Storm. Vi have sovet rolig, og ere styrkede og glade efter Hvilen. Gid vi nu maa faa Lykke og gode Raad til at bruge Dagen til Jesu Ære og til vort Gavn.

Opholdet her er jo noget ensomt og ensformigt i Modsætning til den friske, skiftende Bevægelse i de vante Kredse; men i saadan en Stilling faar Herren os ofte bedst i Tale. Vi ere jo alle — dem ikke undtagne, der have modtaget i deres Hjærter Ordet i Aabenbaringens 20 Kp. 4 Vers: „Gak ud fra hende mit Folk" — smittede af den urolige, flagrende Tidsaand; vi have saa svært ved at sænke vort Blik ned ad og ind ad i os selv og rigtig randsage vort indre Liv. Sker dette, kan det atter koste ikke liden Møje at løfte Blikket op ad mod Gud og ind i Guds Hjærte og der læse: han elsker os med en evig Kjærlighed. Nu er det en Kjendsgjerning, at de ydre Omgivelser ikke kunne omdanne et Menneskehjerte. Men det er lige saa sikkert, at de have en stor Indflydelse paa vor daglige Sindsstemning og Tankeretning; ogsaa forekommer det mig at Opholdet paa Skibet med sine ensformige Omgivelser og sit snævert afgrænsede Omraade er vel skikket til at faa Sindet i Ligevægt og Tanker i den rigtige Retning. Dog maa det ogsaa siges, at her er nok til at sprede; thi 7 a 800 Mennesker samlede paa et Sted, det er jo en lille Verden, som har sine Principer og Interesser lige saa vel som Folk i New York, London eller Paris.

Vi danske havde en Opbyggelsestime i Formiddags; vi sang flere Salmer, der iblandt: „Gud skal al Ting mage". Derefter læste vi og samtalede bagefter om Luk. 3 Kp. 1–15 Vers. Vi bleve alle godt oplivede. Til Slutning sang vi Salmen: „Hvo vil med til Himmerige".

I Eftermiddag er der blevet svovlet i Skibsrummene. Vi have sejlet forbi 4 større Skibe i Dag. Nu have vi været 7 Dage og 18 Timer i Søen; det gaar ourtigt mod vort nye Hjem. Der er u d n E strak ffe o Kage oven i Kjøbet For første Gang smagte jeg Skibskaffe. Kagen var fortrinlig. Brødet, der udleveres, er i det hele taget godt.

Før saa vi tre Hvaler; deres Størrelse har jeg intet Begreb om, da kun et Stykke af Ryggen var synlig af og til. Det meste, der var at se, var Vandstraalen, naar de kom op i Vandets Overflade for at aande. Jeg tænkte paa Jonas og den store Fisk, der slugte ham. Underlige ere de Midler, Herren bruger til ar bøje det gjenstridige Menneskehjærte; men fører han ned, fører han ogsaa op: Jonas saa — Bevis herpaa, — Naar Gud ned til Jorden bøjer, — Han igjen ophøjer. — Jonas flygtede. Han kunde ikke taale ved Synet af de Steder, hvor han havde modtaget Herrens Kald, at blive mindet om sin Gjenstridighed. Derfor maatte han bort, bort fra Minderne, bort fra det hellige Land, bort mod Vest, jo længere bort jo kjærere. Mon mange Landsmænd ikke ere flygtede bort fra Hjemmet mod Vesten (Amerika) for at komme bortfra en troende Fader eller Moder, bort fra de hellige, de kom i Berøring med, fordi deres Formaninger, Taarer, Bønner og Vidnesbyrd vare Brandsaar i deres Samvittighed. Af saadanne Grunde flygtede en bekjendt Mand her over for nogle Aar siden. Men ude paa Atlanterhavet vaagnede den kloroformerede Stemme i Brystet. Han sad i Skibets Forstavn, og da det duvede ned fra en høj Bølgetop i en dyb Bylgedal, tænkte han: „Nu gaar Skibet under, og jeg gaar — hvorhen? — til Himlen? Nej, jeg farer lige ned i Helvede; thi jeg er Guds Fjende! Med bævende Hjærte lovede han Bod og Omvendelse; men efter et kortere Ophold her ovre glemte han at betale Herren sine varme Løfter og kom atter ud paa den brede Vej. Dog, den gode Hyrde glemte ikke sit vildfarende Lam, der v i l d e glemme ham. Han kaldte atter ved Midler, som ikke skulle omtales her, og Hyrden fik Lammet ind i Faarefolden; nu er han et levende Herrens Vidne. Du, som læser dette, kommer vil ikke til at tænke paa din egen Rejse, som en saadan Flygtning fra Gud og fra dig selv? Gjør du det, o, staa saa stille, gaa ikke et Skridt mere paa den Vej, giv dig ikke Ro, førend du i dit Hjærte faar et Aandens „Ja" paa Spørgsmaalet: „Er jeg forligt med Gud i Jesus Kristus." Han staar som den forlorne Søns Fader og venter paa dig med udbredte Arme!

Tro ham trøstig, tro ham trøstig;
Han dig sviger ej.
Han dig kalder, han dig kalder,
Giv dig dog paa Vej!

Mærk! Mærk! Mærk

Paul Anderson,

Notary Public, Laan og Assurance, samt Indkasserings Agent.

Er altid ved Haanden til Tjeneste med at sælge Billetter, Verler, eller Post Ordres, til alle Pladser i Europa. Billetter sælges med den berømte directe:

„Thingvalla"
Hamborg eller
American Linie.

Laan paa Landejendomme besørges til laveste Rente. Alleslags Indkassering besørges prompt og bestemt. Assurerer Farm og Byejendomme mod Brand, Lynild, Storm og Cycloner, altid til Dagens laveste Priser i det velbekjendte:

German of Freeport Ill., eller Hartford of Hartford, Conn.

Assurance-Compagnier.

Kontor i C. A. Marshall & Co,'s Butik.

Nylig Modtoget!

En elegant Beholdning af nye Vaar-Vare, indbefattende alle de seneste Moder i: Færdigsyede Klæder,

Hatte,
Huer,
Hvide og kulørte Skjorter,
Valfriggan og Flor-Undertøjer,
Bukseseler,
Slips,
Og alle Slags Herre-Ekviperings-Artikler.

Vi har det største Lager af Rejsekufferter og Valiser i Byen til Priser, som ingensinde tilforn er kjendt.

Lewis & Rees.

O. M. KNIPPLE,

vil sælge ligesaa billig som de der sælge billigst, alle Ting i

Manufaktur- og Colonial-Varer.

Klæder, Overfrakker,
Kjoletøjer, Kaaber,
Kufferter, Valiser,
Støvler, Sko,
Hatte, Huer,

etc. etc.

I min Butik forefindes altid et fuldstændigt Udvalg, af de bedste Varer, i alt til ovennævnte Fag henhørende Artikler, som anbefales til Dagens billigste Priser.

§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§
00000000000000000000000
§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§

Farmernes Produkter saasom: Æg og Smør modtages og betales altid med Dagens høieste Pris.

O. M. Knipple.

I Henhold til Ovenstaaende tillader jeg Undertegnede, som er Commis for **Mr. O. M. Knipple.** at anbefale mig til mine ærede Landsmænd; mit Formaal er ved reel Behandling at vinde et æret Publikums Søgning, jeg haaber at I vil henvende Eder til mig for haad I behøver, da det vil være mig en Fornøjelse at forevise Eder vort Lager. Mine ærede Kunder bringer jeg herved min Tak for den Velvilie de har bevist imod mig i det gamle Aar, og ønsker jeg det samme maa blive overført paa det nye.

Ærb.
Søren Sørensen.